

Uitspraak klachtencommissie van 5 oktober 2021

De klachten van klager richt zich tegen de beslissing tot uitvoering van verplichte zorg in de vorm van medicatie en de vorm van opname in de accommodatie op grond van artikel 8:9 juncto artikel 3:2 van de Wet verplichte ggz (Wvvgz).

Samenvatting en motivering uitspraak

De klacht van klager betreft toedienen van medicatie en opname in een accommodatie. Op grond van artikel 8:9 lid 1 juncto lid 2 Wvvgz is de zorgverantwoordelijke verplicht de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg op grond van de CM op schrift te stellen en te voorzien van een schriftelijke motivering. Die beslissing dient op grond van artikel 8:9 lid 3 Wvvgz ook aan de betrokkene te worden uitgereikt, waarbij tevens dient te worden gewezen op de mogelijkheid van het indienen van een klacht, en de mogelijkheid van advies en bijstand door de pvp of de familievertrouwenspersoon.

De commissie constateert uit de stukken dat aan al die eisen is voldaan ten aanzien van beslissingen omtrent de verplichte vorm van zorg: toedienen van medicatie en opname in een accommodatie (de instelling) op grond van artikel 3:2 lid 2 juncto 8:9 Wvvgz. Eveneens is voldaan aan de eis dat er een wettelijke grondslag moet zijn nu klager, in opvolging van de voortzetting van de CM met een zorgmachtiging voor de duur van zes maanden binnen de instelling verblijft. Voor wat betreft de beginselen dat moet zijn voldaan aan de vereisten van proportionaliteit, subsidiariteit, veiligheid en doelmatigheid, komt de commissie tot het oordeel dat ook hieraan is voldaan. Er zijn geen mogelijkheden tot behandeling van klager op basis van vrijwilligheid, en geen minder bezwarende of minder ingrijpende alternatieven voorhanden, op basis waarvan aan klager behandeling kan worden geboden. Zo is gemotiveerd onderbouwd af te wijken van de richtlijn door klager een alternatieve medicatie te bieden, om te kijken of dat de manische toestand mogelijk zou verbeteren en bijwerkingen zouden verminderen. Bij klager ontbreekt het aan ziektebesef en ziekte inzicht door te verklaren dat er bij klager geen sprake is van een manie of bipolaire stoornis. De commissie constateert dat de voorgeschreven medicatie effectief en doelmatig is, en noodzakelijk omdat zonder die medicatie het manisch toestandsbeeld van klager niet te reguleren is, en het ernstig nadeel alleen kan worden afgewend door die medicatie en de opname.

Beslissing

Gelet op het bovenvermelde oordeelt de commissie de klacht over de verplichte zorg in de vorm van medicatie en de klacht over opname in de accommodatie beiden **ongegrond**.